

Mythologia, Francfort, 1581 - X [73] : De Ixione

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[73\] : De Ixione](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI

[Mythologia, Francfort, 1581 - VI, 16 : De Ixione](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[73\] : D'Ixion](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[73\] : D'Ixion](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Francfort, 1581 - X [73] : De Ixione, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 13/02/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6125>

Copier

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

Langue(s)Latin

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Ixion](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

quamvis illa etiā quę fortuitò, aut potius naturę ductu, quàm iudiciū sit, non sit reprehendenda.

De Niobe.

Cū per superiora exempla ad beneficentiam & ad liberalitatem nos antiqui adhortarentur, nonnullas postea fabulas inuenerunt, quibus arrogantia & temeritas, & superbia deprimeretur, quo æquo animo omnes fortunę vicissitudines perferremus. Nam cū nonnullis ob felicitatem, amicorum contemptus, & acceptorum à Dijs obliuio, & Deorū ipsorum despicientia in animo oriatur: tunc proxima est Dei vindicta, quę omnia vel felicissima vno die potest labefactare. Hanc temeritatem deprimentes antiqui, omnem quę humanę felicitatis inconstantiam ante oculos proponentes, Nioben abundantem rebus omnibus felicissimè eodem die, & iisdem carentem rursus introduxerunt, quoniam vel Deos ipsos irritasset. Sic Thamyris cū nimis fuisset arrogans ob poeticę facultatis peritiam, cum Musis certare ausus, satis ingentes suę temeritatis pœnas dedit. Non enim conuenit rebus aduersis nimis tristari, aut prosperis nimis animo extolli, cū rebus omnibus adhibenda sit moderatio, quia nihil boni habemus, nisi à Deo: ille enim deposuit potentes de sede, & excitauit humiles. Sic non leue supplicium passus est Marſya, quia vel cum ipso Deo, à quo canendi artem acceperat, de cantu contendere ausus fuit. Sic Arachne etiam fertur in bestiam mutata, quia ausa fuisset cum illa Dea, à qua didicerat texendi artificium, de artificio contendere.

De Ixione.

Tum rursus ad animorum nostrorum tranquillitatē multa fuerunt figmenta ab antiquis sapientibus prudenter excogitata. Non enim solam crudelitatem, & inanem gloriam ob felicitatem præsentem reprehenderunt, hominesque ad liberalitatem adhortati sunt, sed etiam ad expellendam ex animis nostris ambitionem & inuidiam, qui acutissimi sunt & infestissimi animorum nostrorum stimuli, & ad reprimendam libidinem, dixerunt Ixionem ob optatum adulterium de cœlo fuisse ad inferos deiectum, quod nonnulli ad historiam retorserunt. At verò quòd fuerit rotę alligatus, à qua perpetuò circumferretur, illud certè ad historiam referri non potest. Cū enim ex aulicā familia regis eius cuius vxorem constuprate

tentavit, excidisset Ixion : factus est omnium hominū miserā-
 rimus, quia perpetua ambitione & invidia dis cruciabatur. Nā
 qui gloria inani tanquam imagine virtutis capiuntur, illi nihil
 sincerum, nihilq; laudabile faciunt, sed multa illegitima & ab-
 surda agunt necesse est, multisq; cupiditatibus, & omnibus ani-
 morum affectibus obsequantur. Neque verò ob hos motus a-
 nimi tantum hæc tradita sunt in fabulis, ut ab ijs abstineamus,
 sed etiam ut demonstraretur, quòd nullus status illorum est diu-
 turnus, qui per illegitimas artes ad honorum apicemque glo-
 riæ contenderunt. Nullus enim honor nisi per virtutem tene-
 ri potest.

De Sisypho.

Deinde ad deprimendam loquacitatem omnis improbitatis
 vindicem Deum esse dixerunt, qui solet in illos etiam animad-
 vertere, qui fidem non servarunt ijs magistratibus ac regibus,
 à quibus dignitates acceperant. non enim convenit res arca-
 nas principum in vulgus proferre. Neque tamen minus hoc
 ad illos pertinet, qui magistratus & honores expendant cum
 summa animi contentione, & tamen sæpius repulsam patiun-
 tur : qui per hanc fabulam admonebantur, nihil esse humano
 generi calamitosius ambitione. Poterat tamen ad omnia hu-
 manæ vitæ studia istud ipsum trāsferri, quòd ubi illa quæ prius
 admirabatur, aliquis consecutus fuerit ; tum eius rei peritæ sit,
 alterius cupiditate capitur.

De Tantalo.

Reuocantur præterea ab auaritia mortales per fabulā Tan-
 tali, cum opulenti propter diuitias dici filij Iouis consueverint :
 at idē cōdemnati sunt apud inferos siti perpetua, cum nulla sit
 vel in maxima diuitiarum copia satietas : quippe cum illarum
 etiam desiderium vnà cum ipsa copia excreseat.

De Tityo.

Si quis vel viribus corporis, vel nobilitate generis, vel hu-
 manis viribus frenis æquitatem, reliquasq; virtutes neglexerit,
 ille poterit Tityi supplicio ab omni turpitudine deterreri, cum
 neque tantum quidem corpus, tantaque proceritas ipsum Ti-
 tyi protegere à diuina vindicta poterit. Fuerunt tamen non-
 nulli qui Tityi fabulam ad segetum naturam retraxerint, ut
 suo loco dictum fuit.

De